JOKO'NUN DOĞUM GÜNÜ

ROLAND TOPOR

(JOKONUN İŞE BAŞLAMASI. İKİ YIL DÖNÜMÜ. KUTLAMALAR.)

1. BÖLÜM
(Sokak)

ANLATICI: Hepimiz sabah uyanır belki de kahvaltı bile yapamadan işin yolunu tutarız. Burnumuzda eve götüreceğimiz ekmeğin kokusunu duyumsarız. Sonra insanlarla karşılaşırız, insan insana ne yapar?... İşte bu gelen joko yani sizden biri, saf ve temiz biri... Sabah uyandı kahvaltısını bile yapamadan işe doğru yola çıktı.

(Sir Barnett sokakta Joko'nun sırtına atlar.)
JOKO: Ne yapıyorsunuz bayım, sırtımdan inin lütfen!

SİR BARNETT: Ne tarafa gidiyorsun? Hey, rahat dur, düşeceğim!

JOKO: Sırtımdan inin derhal!

SİR BARNETT: O kadar ağır değilim ki? Daha şişman birine çatabilirdin. Üstelik iyi para veririm.

JOKO: (Tepinerek) İnin diyorum size! İnin, inin, inin!

(Dengesini yitiren Sir Barnett, yere yuvarlanır.)

SİR BARNETT: Düştüm işte! Neredeyse öldürecektin beni.

JOKO: Bu yaşınızda insanların sırtına binmeye utanmıyor musunuz? Üstelik bu kılıkta. Gidip bir doktora görünün.

(Sir Barnett tekrar sırtına atlar.)

JOKO: Yine mi siz? Yetmedi mi?

SİR BARNETT: Geçmişi unutalım. Mutlaka bir yanlış anlama oldu. Çok iyi para vereceğim. Ne tarafa gidiyorsun?

JOKO: Su deposuna, çalışmaya gidiyorum, işime geç kaldım. Lütfen inin bayım. Sizinle konuşacak zamanım yok.

SİR BARNETT: Hangi su deposu?

JOKO: Bay Borota'nın su deposu... İnin sırtımdan!

(Joko, adamı duvara bastırarak sıkıştırır.)

SİR BARNETT: Tamam, bir daha binmeyeceğim. Söz veriyorum. Bırak beni. Ay canımı acıttın. N'olur bırak!

JOKO: Sırtıma binmeseydiniz!

SİR BARNETT: (Kurtulur.) Kahrol e mi? Kolumu kırdın, sakat bıraktın, üstümü kirlettin hain adam!

(Sir Barnett uzaklaşır. Bu kez Joko'nun sırtına Wanda atlar.)

JOKO: İnin lütfen!

WANDA: Nereye gidiyorsunuz?

JOKO: Su deposuna gidiyorum. İnin lütfen. Kaybedecek zamanım yok. Geç kaldım.

WANDA: Hangi su deposu?

JOKO: Bay Borota'nın deposu.

WANDA: İyi ya. Geçerken Concordia Otelinin önünde bırak beni.

JOKO: Delirdiniz mi siz? Niye taksiye binmiyorsunuz?

WANDA: Söz konusu olamaz. Üstelik zor bir şey değil ki. Ağır değilim, iyi para veriyorum, hem de altın para!

JOKO: Sırtımdan inmezseniz, sizi de öteki gibi düşürürüm.

WANDA: Sir Barnett gibi mi? Hiç sanmam! Benim iğnem var! (Joko'nun ensesine iğnenin ucuyla dürter.) Haydi, korkma, zorda kalmazsam batırmak niyetinde değilim. Uslu uslu gidersen, bir şey olmaz.

JOKO: Ama sizi Concordia'ya kadar taşıyamam ki? Otel uzakta, o kadar gücüm yok. Başkasına binin n'olur. Gören ne der? İşe gitmek zorundayım ben.

WANDA: Yeter artık. Çocukluğu bırak, yola düş bakalım. (Joko boyun eğer.) Adım Wanda, Concordia Oteline kadar gideceğinden eminim. Sandığımdan çok daha güçlüsün, ama tembelin birisin.

2. BÖLÜM

(Su Deposunda)

ANLATICI: Çok parası olsa da insanın olmasa da, ne fark eder ki onur duygusu yoksa. Güçlüler kendilerini güçsüzlere taşıtırsa, üstelik bir de çok para verirse, belki taşır güçsüzler güçlüleri sırtında. Ya da hepsi bir kenara insan insanı taşımalı mıdır sırtında.

BAY BAPTİSTA: ... Bunun üzerine kendisini sırtıma aldım ve Concordia Oteline kadar taşıdım. Tam on altın verdi bana!

MEMURLAR: On altın mı?

BAY BAPTİSTA: Tam tamına. Üstelik öğleyin gelip kendisini otelin önünden almam için yine on altın vaat etti. Hem, "Başka arkadaşlarınızı da getirirseniz, herkese iş var," dedi.

JOKO: Özür dilerim Bay Baptista, Concordia Oteline kadar birini sırtınızda mı taşıdınız?

BAY BAPTİSTA: Evet, Joko. Zavallı ihtiyarcık yaralıydı. Benim yerimde kim olsa, aynı şeyi yapardı. Ama para ödemek için diretti. Ayıp olmasın diye aldım altınları. Yaşlı bir insana el kaldırmak cüretini gösteren o hayvanı düşününce, gençler adına utanç duyuyorum. Öğleyin siz de otele gelin bizimle. Fırsattan yararlanırsınız.

JOKO: Şey... Bilmem ki doğru olur mu? İnsanları sırtında taşımak aşağılayıcı bir durum. Para veriyorlar diye yapılır mı ki...

BAY BAPTİSTA: Aferin Joko. Onurlu bir kişiliğiniz var. Ancak, onur duygusunu iyi yorumlamak gerek. Aziz Christophe, Hazreti İsa'yı sırtında taşıdı. Ana babalar, çocuklarını taşıyorlar diye aşağılanmazlar. Güçlüler, güçsüzleri taşır. Bu doğru ve merhametli bir tutumdur.

JOKO: Evet ama ya güçlüler kendilerini güçsüzlere taşıtırlarsa.

BAY BAPTİSTA: Ne çıkarı olur ki? Güçlü olan gideceği yere, kendi kendine daha çabuk, daha az çabayla gider. Üstelik çalışan bir güçsüz, kısa sürede güçlenir. Kasları gelişir, ruhu genişler, çalışmak bir lütuftur ve hiçbir iş, onur kırıcı değildir. Dolayısıyla çekincenizi bir yana bırakın Joko, düşünceleriniz doğru değil.

BİR İŞÇİ: Ben, bok taşımaktansa insan taşımayı yeğlerim.

BAŞKA BİR İŞÇİ: Üstelik bu fiyata!

BAY BAPTİSTA: Bunları sonra konuşuruz. Şimdi biraz su deposuyla ilgilenelim. Müşteriler bekliyor ve tabii muslukların başında kimseler yok!

(İşçiler, paydos düdüğüne kadar çalışırlar. Concordia Otelinde Kongreciler, gelen Memurları beklemektedirler.)

BAY BAPTİSTA: Gördüğünüz gibi, çağrınıza uyup çoğul geldik. Ne zaman isterseniz, binebilirsiniz...

(Her memur, sırtına birer Kongreci alıp çıkar. Fakat Joko, sırtına binen Şişman Adam'la bir kapıya sıkışıp kalır.)

ŞİŞMAN ADAM: Çıkarın beni buradan. Derhal Ticaret Sarayı'na gitmeliyim. Acelem var.

JOKO: Ama Ticaret Sarayı kentin öbür ucunda.

ŞİŞMAN ADAM: Boş musun, değil misin?
JOKO: Boşum ama çok uzak orası... Siz de hafif değilsiniz.

ŞİŞMAN ADAM: Gereksiz laflara bir son verelim. Beni Ticaret Sarayına götürecek misin, götürmeyecek misin?

JOKO: Götüreceğim. (Şişman Adam, yeniden Joko'nun sırtına biner ve gazetesini açar). Gazetenizi başka türlü tutar mısınız bayım? Önümü göremiyorum.

ŞİŞMAN ADAM: Önünü görmen gerekmez. Sen yürü, bir engel çıkarsa ben haber veririm.

JOKO: Ama çok tatsız bir durum. Gazeteyi katlayabilirsiniz.

ŞİŞMAN ADAM: Aptalca önerilerini dinlemek istemiyorum. Öğüdüne ihtiyacım yok. Sen yürü. Çabuk gidersen daha da iyi olur.

JOKO: İçimden sizi indirmek geliyor. Kaba yağ tulumu. Sizin esiriniz değilim ben.

ŞİŞMAN ADAM: Seve seve inerim. Senin gibi salyangoz hiç görmedim. Hey, buraya!

(Şişman Adam başka bir memura el eder ve onun sırtına binip uzaklaşır.)

3. BÖLÜM
(Su Deposunda)

ANLATICI: Yavaş yavaş alışır insan taşıtmaya başkasını sırtında. Bavastro da öyle. Kendini işe yaramış hisseder.

1. MEMUR: Bana tam altı tane altın verdi. Sigara paketinde biraz sigarası kalmıştı, onu da hediye etti.

2. MEMUR: Benimkinin bozukluğu yoktu. Gelecek sefere ödeyecek.

BAVASTRO: Benim şansıma kız düştü. Adı Wanda. Hem on beş altın verdi, hem de...

BAY BAPTİSTA: Şişşt! Bu baylar ve bayanlar hakkında kötü konuşmayın Bavastro. Sizin gibi bir memura yakışmaz.

BAVASTRO: Haklısınız Bay Baptista. Ama şu Wanda gerçekten çok güzel. Üstelik hiç vahşi değil. Yol boyu bana sürtündü durdu...

BAY BAPTİSTA: İyi ya. Centilmen erkek, turnayı gözünden vurduğunu ilan etmez. Bu konuyu kapatalım. (diyerek çıkar)

BAVASTRO: (Baptista çıkınca, heyecanla anlatmaya devam eder.) Kızı, otelden aldım. "Parkın yanındaki Majik Mağazasına götür beni," dedi. Tamam dedim. Yolda konuşmaya başladık. Baktım, bana karşı ilgisiz değil. Bir ara, ne yaptığımı sordu. "Su deposunda çalışıyorum," dedim. Sıradan bir kişi olmadığımı söyledi bana. Sonra, kaymaya başladığını,

düşmekten korktuğunu söyledi. Daha sıkı yapışmasını söyledim. Boğarcasına sarıldı. Memelerinin kulaklarımın yanında hopladığını hissediyordum. Kulağıma: "Bacaklarımı kalçalarınıza yapıştırın. Daha yukarı, yoksa düşerim," gibi sözler fısıldıyordu. Bunları duyunca, tamam dedim, olanlar olacak. Sırılsıklamdı. Parkın önünden geçerken, kendisini bir bankın üstüne bırakmamı istedi. Etraf çalılıklarla çevriliydi ve kimsecikler yoktu... On beş altın verdi. On beş altın! Joko budalalık, aptallık etmeseydi, on beş altını kendi cebine atacak, üstünü de kapacaktı.

4. BÖLÜM
(Joko'nun Evi)

ANLATICI: İnsan yorulur, ama yorgunluğun unutulması için kutlanması gereken mutlak birşeyler vardır hayatta. Hediye alması ve hediye vermesi, sadece mutsuzluğumuzun birer göstergesi değil midir?

ANNE: Neyin var yavrum? Hasta değilsindir umarım?

JOKO: Hayır anneciğim. Biraz yorgunum, o kadar.

ANNE: Benden bir şey saklamıyorsun değil mi? Joko, üzgünsün sen. Ne oldu, söyle. O süpürge sopası Suzanne mi üzdü seni?

JOKO: Hayır anne, Suzanne üzmedi. Su deposunda çok iş vardı, o kadar.

ANNE: Köpüklü şarap aldım. Bu gece bir yıl dönümü kutluyoruz. Kendi aramızda eğleneceğiz.

JOKO: Yıl dönümü mü? Neyin yıl dönümü?

ANNE: Sevgili oğlum benim. Bay Borota'nın su deposuna gireli bugün tam iki yıl oldu. Bak sana bir armağan aldım. Aç bir tanem. Kardeşin Amica'yla beğendik. Biliyorum, istediğin bir şeydi.

JOKO: Oh! Bir tükenmez kalem! Ters çevrilince içindeki kadın striptiz yapıyor! Teşekkür ederim, anneciğim. Bay Baluro'nun kaleminin aynısı bu...

5. BÖLÜM
(Su Deposunda)

ANLATICI: Hekes kendi istediği gibi mi yaşar? İtirazınız olursa kara listeye girersiniz. Bakmak, konuşmak, yürümek, düşünmek... Ama yine de insan kendi istediği gibi mi yaşar?

3. MEMUR: Bugün şansıma Pozzi düştü, canımı çıkardı vallahi. Yol boyunca o allahın belası sakızlardan çiğnedi, durdu. Sinirlerim oynadı yerinden. Fakat geri dönerken çikletini kulağımın arkasına yapıştırmak isteyince, "Yeter!" dedim. Suratını görseydiniz. Bir türlü inanamadı. "Bakın, Bay Pozzi," dedim, "size karşı hiçbir itirazım yok. Gayet dürüstsünüz. Ancak her şeyin bir sınırı var. Kendinizi taşıtmak zorunda olmanız, sizin bileceğiniz iş. Buna karışmam. Herkes kendi istediği gibi yaşar. Ancak çikleti kulağıma yapıştırmanız, söz konusu olamaz. Bir milyon da verseniz, kararım kesin. Israr etmeyin!"

BAVASTRO: Ben de olsaydım aynı şeyi söylerdim. Peki ne dedi?

3. MEMUR: Ağlamaklı oldu. Haklı olduğumu söyledi. Beni suistimal etmeye çalıştığını yüzüne vurduğum için teşekkür bile etti. Sözün kısası, gerisin geri, çark etti.

4. MEMUR: (Joko'ya) Onlarla konuşman gerek. Bu yanlış anlaşmayı düzeltmezsen, aramızdaki uçurum derinleşecek. Niye onlara bedava bir yolculuk önermiyorsun?

1. MEMUR: Böyle bir öneri onur kırıcı olur. Bir tür, haksız rekabet gibi sayılır. Kongreciler, Joko bedava taşırken, niye bizim para almadığımızı anlamazlar.

JOKO: Böyle bir duruma düşmeye hiç niyetim yok.

BAY BAPTİSTA: Doğru bir cevap. Bedava bir yolculuk size kongrecilerin sempatisini kazandırmaz. Taşımacılığınızın düşük kaliteli, konforsuz ve emniyetsiz olduğunu sanırlar. Hayır, hayır, bu işi hiç karıştırmayın. Ben sizi savunacağım. Biriyle aram gayet iyi. Hımm... Sizin üstünüz olduğum için bana inanırlar, içinizi ferah tutun ve hiç ses etmeyin. (Çıkar)

2. MEMUR: Hepsi kötü değil. Wanda gayet iyi bir yük örneğin.

BAVASTRO: Hem iyi para veriyor, hem de dayak yemeyi seviyor.

3. MEMUR: Pan Ton adlı kongrecide iş yok ama. Leş gibi kokuyor ve çoğu kez elbisemi kirletiyor herif.

4. MEMUR: Ya o yağ tulumu Profesör Krank? Hızlı gidince parayı esirgemiyor ama huysuz mu huysuz.

1. MEMUR: Çok önemli adamlar, burjuva falan olmalılar.

2. MEMUR: Belki yargıçtırlar.

BAVASTRO: Belki de atom bilginleri.

3. MEMUR: Evet, belki.

BAY BAPTİSTA: Joko! Bay Borota ile görüştüm. Kongreciler sizi kara listeye almışlar.

JOKO: Kara listeye mi? Beni mi? Ama haksızlık bu!

BAY BAPTİSTA: Yapacak bir şey yok. Bağışlayacak gibi görünmüyorlar. Onların gözünde tehlikeli birisiniz. İddialara göre, Sir Barnett'e vahşice saldırmış, Wanda'yı da yaralamışsınız. Sizin için üzgünüm, ancak sizi sevmiyorlar.

JOKO: Wanda ile konuştunuz mu?

BAY BAPTİSTA: Hem onunla konuştum, hem de ötekilerle. Hepsi aynı fikirdeler. Sizi istemiyorlar. Çok ileri gitmişsiniz, çok... Her şeyin bir sınırı var. Belki bir gün bağışlarlar. İyi niyet gösterirseniz, belki... İnanın bana Joko, hiç de kötü beygir değil bunlar. (Paydos düdüğü çalar) Haydi bakalım, öğlen oldu. (Borota'nın çağırması üzerine) Baş üstüne Müdür Bey! Çabuk olun arkadaşlar, Concordia Oteline gidiyoruz. Haydi çabuk, acele edin biraz.

ANLATICI: İnsan çabuk alışır, hatta bulunduğu ortama en çabuk ayak uyduran yaratıktır insan. doğru ya da yanlış, değişmesi gerekenler, ne fark eder ki? (dönüp giderken tekrar gelir) Ha bir de kendisiyle yüzleşmesi var insanın, kabalıklarını kendine itiraf edebilmeli.

(Concordia Otelinin önünde.)

KONGRECİLERDEN BİRİ: Hey, hamal!

1. MEMUR: Buyurun binin bayan!

BAŞKA KONGRECİ: Hoppa!

2. MEMUR : Buyurun binin bayım!

(Kongreciler, Joko'ya surat asmaya devam ederler ve Joko boş kalır.)

6. BÖLÜM
(Sokak)

(Joko, bir sıranın önünde ayakta duran Wanda'yı görür)
JOKO: Affederseniz küçük hanım, acaba hatırladınız mı beni? İlk karşılaşmamızda size yaptığım kabalık için özür dilemeye geldim. Gerçekten çok pişmanım olanlara. İçtenliğime inanın.

WANDA: Bu kadar acıklı olmayın canım. Sizi yiyecek değilim.

JOKO: Budala davranışımdan, kabalığımdan utanç duyuyorum. Ben sizi, sanmıştım ki...

WANDA: Ne sanmıştınız dostum?

JOKO: Deli sanmıştım sizi. Bir kongreyle ilgili olduğunu bilmiyordum. Öylesine güzelsiniz ki. Böyle bir kongreye katılmak için çok bilgili olmalısınız.

WANDA: Ben de sizin davranışınızı biraz garip bulduğumu itiraf etmeliyim. Sanki hastalık kapmaktan korkar gibi bir haliniz vardı.

JOKO: Arzu ederseniz sizi Concordia oteline ben götürürüm. Göreceksiniz, hızlı gideceğim ve sizi sıkı tutacağım bu kez.

WANDA: Pekâlâ. Kabul ediyorum. Adınız neydi?

JOKO: Adım Joko. Sizinki de Wanda, küçük hanım.

WANDA: Unutmadığınıza sevindim. Haydi Joko, çabuk gidelim. İyi dost olacağımıza eminim. Hoppa! (Joko'nun sırtına çıkar) Geciktiniz biraz. Şu halinize bakın. Dinlenmeniz gerek. (İyi niyetini göstermek isteyen Joko, fazlasıyla güç harcar. Göğsü inip kalkmakta, soluk almakta güçlük çekmektedir.)

WANDA: Durun biraz!

JOKO: Olmaz.

WANDA: Durun dedim!

JOKO: Baş üstüne.

(Joko, Wanda'yı bir sıranın üstüne indirir.)

WANDA: Bana niye öyle bakıyorsunuz?

JOKO: O kadar güzelsiniz ki...

WANDA: Bana Wanda, deyin.

JOKO: Wanda. (Wanda, giysisini çıkarır.)

WANDA: Döv beni, döv beni!

JOKO: Su deposuna geç kalacağım.

WANDA: Ah, alçak

7. BÖLÜM

(Su Deposu)

ANLATICI: Her şey bir anda kimse fark etmeden "aynı" olmaya başlar. Arık sırtta taşımak olağandır bizim buralarda. Ama yardım etmeyi de öğrenmeli insan. İnsan insana neden yardım eder? Ayrıca yaşamak ne güzel öyle değil mi? Bol para kazanınca insan.

(Joko, "Yaşa, bravo!" alkışlarıyla karşılanır.)

BAY BAPTİSTA: Tamam, sakin olun, tamam! (Joko'ya dönerek) Yüreğimizi paramparça eden bir anlaşmazlık, böylece çözülmüş oluyor. Sevincimiz sonsuz. Demek ki, siz de artık bizim gibi başkalarına yardımcı olmayı öğreneceksiniz. Bundan böyle, su depomuz kocaman

bir aile sayılacak, yabancı konuklarımızla kardeşçe birlik ve beraberlik içinde olacağız. Söz konusu yabancı konuklarımızın töre ve görüşlerini ne kadar paylaşmasak da, inançlarına derin bir saygı beslediğimiz kesindir. (Sevinç çığlıkları, öğle zamanı.)

(Hepsi birlikte Concordia Oteline giderler. Joko, parya değildir artık. Diğer arkadaşları gibi onun sırtına da bir yolcu biner.)

JOKO: Nereye gidiyoruz bayım?

DR. FERSEN: Spor Sergi Sarayının önüne bırakın beni. Demek Joko sizsiniz?

JOKO: Hizmetkârınızım efendim.

DR. FERSEN: Başlangıçta epey kafa tutup, inatçılık etmişsiniz. Yola geldiniz mi şimdi?

JOKO: Oh, evet Bay Doktor Fersen, canı yürekten geldiğimi söyleyebilirim hem de. Ne kadar salak, ne kadar kötü davranmışım meğerse!

DR. FERSEN: Tamam, tamam, her şey düzeldi artık. Üzülmenize gerek yok. Şu halinize bakın, tir tir titriyorsunuz, ter içinde kaldınız. Sakin olun, rahatlayın biraz.

JOKO: İşte geldik. Sizi ilk basamağa bırakacağım.

(Dr. Fersen sırtından inerken, Joko'nun cebine birkaç altın para koyar.)

DR. FERSEN: Hoşça kalın.

(Sevinçten uçan Joko, bir şarkı mırıldanır.)

JOKO: "Yaşamak ne güzel
Özgür olunca insan
Çalışmak ne güzel
Bol olunca kazancı...”

8. BÖLÜM

(Sokak)

ANLATICI: joko'nun içinde öyle bir şey var ki, zannedersiniz onu özgürlüğe kavuşturacak. Çünkü o öğreniyor sırtında taşımanın inceliklerini. Herkes taşıyamaz onun gibi, ama herkes sırtına birilerini alır. Önemli olan bu değil mi hayatta. İşte Joko ve onun gibi diğerlerinin özgürlük tutkusu. Kim en incelikli taşırsa o daha fazla özür olacak.

(Joko bir süre sonra, Fersen'i tekrar taşır.)

DR. FERSEN: (Yağmurdan korunmaya çalışarak) Hey, Joko!

JOKO: İyi pazarlar Doktor Fersen. Ne kötü hava, değil mi?

DR. FERSEN: (Joko'nun sırtına atlarken) Dikkat edin, kaymayın sakın! Yol çok kaygan!

JOKO: Evet, ama alışkınım ben.

DR. FERSEN: Kendinizi nasıl hissediyorsunuz?

JOKO: Nasıl mı hissediyorum? Biraz yorgunum, o kadar.

DR. FERSEN: Anlatın, anlatın lütfen. Neler hissettiğinizi iyice öğrenmek istiyorum. Ruhen acı çekiyor musunuz?

JOKO: Evet, çekiyorum. Bir çocuk kadar güçsüz olduğumu, diğerleri gibi insan taşımaktan aciz olduğumu düşünüyorum. Yeteneksiz ve aşağılanmış hissediyorum kendimi.

DR. FERSEN: Ama sonuna kadar gitmeyi başarınca, gurur duyuyorsunuz kuşkusuz!

JOKO: Evet, gurur duyuyorum o zaman. Herkes bu kadar uzağa, bu kadar hızlı gidemez diye düşünüyorum.

DR. FERSEN: Kazancı yeterli buluyor musunuz?

JOKO: Oh, evet! Çok cömert buluyorum sizi. Taşımak bir zevk oluyor.

DR. FERSEN: Ben de sizi takdir ediyorum, Joko. Yeteneklerinizin farkındayım. Söyleyin bakayım bana, sizin canınız çekmedi mi hiç, birinin sırtına binmek?

JOKO: (Şiddetle karşı çıkarak) Oh, hayır bayım! Aklıma bile gelmedi!

DR. FERSEN: Alçakgönüllü olmanız iyi bir şey. Ancak, başkasının sırtında taşınmanın nasıl bir haz olduğunu merak etmiyor musunuz, gerçekten? Şu anda benim ne hissettiğimi bilmek istemez miydiniz?

JOKO: Şey, tabii... Ama...
DR. FERSEN: Haydi, çekinmeyin. İster misiniz, biraz da ben sizi taşıyayım?

JOKO: Hayır, hayır.

DR. FERSEN: Ama canınızın istediğini söylemiştiniz?

JOKO: Size ağır gelirim ben!

DR. FERSEN: Hayır, gelmezsiniz. (Joko'nun sırtından iner) Haydi atlayın bakalım!

JOKO: Pekâlâ. Madem istediniz... Durun, ama mümkün değil!

DR. FERSEN: Yine ne var?

JOKO: Size ödeyecek param yok benim.

DR. FERSEN: Önemli değil. Bana para vermeyeceksiniz. Sırf kendi keyfim için taşıyacağım sizi. Binin bakalım!

(Joko, itaat eder. Ancak bu anda Bay Baptısta sahneye girer ve çıkar. Doktor, Joko'yu sırtından indirir ve oradan uzaklaşır. Joko, Pozzo'yu sırtına alır. Baluro gelir.)

BALURO: Merhaba Joko. Görüşmeyeli epey zaman oldu!

JOKO: (Pozzı'yi sırtında taşırken) Selam Baluro. Gördüğün gibi acelem var. Başka bir zaman görüşürüz.

BALURO: Kongre üyelerini sırtında taşımaya başladığından beri burnun büyüdü senin. Eskiden daha alçakgönüllüydün. Hayatında olup biten her şeyi anlatırdın bana. Ben de sana söylerdim zaten. Başında hangi kavak yelleri esiyor bilmiyorum. Artık beni arkadaş olarak küçümsüyorsan, koyver gitsin.Sonuçta benden hiç farkın yok. Ne daha iyi, ne daha kötüsün. Sen de benim gibi yukarı kentte doğdun. Aynı okula gittik. Ailen benimkinden daha zengin değildi. Arkadaşlarını değiştirebilirsin. Ama yeni dostlarınla denk olabilmek için önce kendin değişmelisin.

(Baluro sahneden çıkar. Joko'nun adımları yavaşlar. Sendeler.)

POZZI: Ne oluyor? Bir şeyiniz mi var?

JOKO: Hayır, bayım. Moralim bozuldu, o kadar?

POZZI: Bu sizi kendinize getirir, (İçkisinden Joko'ya verir) Kendinizi iyi hissetmiyor musunuz?

JOKO: Neyim var bilmiyorum... Gözlerim kararır gibi oldu. Özür dilerim.

POZZI: Aşırı çalışıyorsunuz, Joko. Biraz dinlenmeniz gerek. Yoksa hasta olacaksınız.

JOKO: Biraz daha para biriktirince, dinlenmeye zamanım olacak.
POZZI: Zavallı küçüğüm, hayatta en önemli şey para değildir. Ne aşkın yerini tutar, ne de sağlığın.

JOKO: Otele geldik, bayım.

POZZI: (Joko'ya para uzatır) Alın bakalım, bu sizin.

JOKO: Ama bu çok, bayım!

POZZI: Alın alın, hatırım için alın!

(Wanda hızla girer.)

WANDA: Joko, size bir şey söylemek istiyorum. Nasıl başlasam, bilmiyorum... Ama ben... Ben hamileyim!

JOKO: Kutlarım küçük hanım.

WANDA: Anlamadın galiba. Çocuk senden sevgilim! Bana sahip olduğunda bakireydim ben. Yemin ederim ki senin çocuğunu taşıyorum. Sen benim tek erkeğim oldun.

JOKO: Peki ya Baptista, Bavastro ve diğerleri kimdi? Onlarla da yatmadınız mı? Yoldan bir pantolon geçse üstüne atlıyorsunuz siz!

WANDA: Ayy, hiç hatırlamıyorum doğrusu. .. Belki başka erkeklerle de yatmışımdır, ama hiçbir şey ifade etmedi onlar benim için. Hayatımın erkeği sensin, Joko. O sabahı hatırlıyor musun? Sen geçerken sıranın üstünde yalnız başıma oturuyordum... Bana doğru geldin ve...

JOKO: Ve sizi Concordia Oteline kadar taşıdım. Bana beş altın verdiniz, oysa aynı iş için Bavastro'ya on beş altın vermişsiniz. Hayır, o kadar enayi değilim ben. Sizi doğru dürüst taşımaya çalışıyorum. Arada bir eğlenmek, kabul. Ama haddimizi aşmayalım. Sizi ve bebeği aynı fiyata taşırım, başka bir şey ummayın.

WANDA: Joko, aşkım, seni seviyorum. Seni seviyorum, çok seviyorum. Öyle mutluyum ki, senin sırtında. Kendimi güvende hissediyorum. Güçlü bir erkeksin. Diğerlerinden daha hızlı koşuyor, kalçalarımdan sıkı sıkı tutuyorsun. Bayılıyorum buna. Ensen mis gibi ter kokuyor. Geniş sırtını seviyorum. Bana vuruşlarını da seviyorum. Vücudumu, korlaşmış çelik gibi dövüyorsun. Biçim veriyorsun, değiştiriyorsun beni, senin eşyan, oyuncağınım ben. Ne istersen yapıyorsun benimle. Beni taşıyor, uçuruyorsun. Bilincimi yitiriyorum seninle. Kendimi sana bırakıyorum, al beni, ne olursun al beni!

JOKO: Kesin numarayı. Önüne gelene aynı şeyleri söylüyorsunuz. Ötekiler her şeyi anlattı. Sizi parka kadar götüreceğim, ama çenenizi kapatın!

WANDA: İğrençsiniz! Bir dakika daha kalmam artık sizin üstünüzde. (Bir ağaca yapışır. Joko omuzlarını silkip uzaklaşır.)

9. BÖLÜM
(Dışarısı)

ANLATICI: Eh lanetlenir insan başka insanlar tarafından. Bindikleri sırtlar aynı zamanda lanetli, pis, iğrenç yaratıklardır onlar için. Yoksa öyle değil mi? Sizce? Fakat günün birinde yapışırsa insanlar birbirine, bu korkunç bir şey değil, beklenen bir şey olacaktır. İzleyip görelim gerçekleri.

(Joko sırtında Krank' ı taşır. Her yanı kaşınmaktadır. Kaşınmaya çalışırken, Krank'ı sırtından düşürür, tutunmaya çalışan Krank, düşerken Joko'nun ceketini ve gömleğini yırtarak çıplak sırtını ortaya çıkarır. Joko'nun sırtı kıpkırmızı ve yaralar içindedir.)

KRANK: Hasta herif! Pis hasta! Bana da geçirdin zaten. Şuraya bak! (Pantolonunu sıyırıp kaba etlerini gösterir) Gördün mü marifetini? Bak, bak, iyi bak! Susuyorsun değil mi? Katil, musibet! Hapse tıkmalı seni! Hasta hasta sırtında adam taşımak ders olsun sana! Yalnız para önemli senin için değil mi? Birkaç kuruş uğruna, herkese o lanet hastalığını geçiriyorsun!

JOKO: Bilmiyordum, efendim... Ancak bu sabah... İlk kez ortaya çıktı...

(Doktor Fersen oradan geçerken olanlara şahit olur.)

DR. FERSEN: Neyin var Joko?

JOKO: Bilmiyorum. Her yerim kaşınıyor.

DR. FERSEN: Önemli bir şey değil. Küçük bir alerji. Tereyağı sür üstüne, geçer.

JOKO: Tereyağı mı? Peki, çalışabilir miyim bu durumda?

DR. FERSEN: Turp gibisin! Nefes al bakayım... Körük gibi ciğerlerin var.

(Ayak üstü muayene sonrası, Joko işine Sir Barnett'i taşıyarak devam eder.)

SİR BARNETT: Beni kooperatife götürün. Çabuk olun, lütfen.

JOKO: Memnuniyetle, bayım. Yukarı kentte zaten gideceğiniz yer. Tam benim evimin yanı.

SİR BARNETT: Biliyorum. Size o taraflarda rastlamıştım daha önce.

(Bavastro, sırtında Wanda ile belirir.)

BAVASTRO: Niye benim yanımda yürüyorsun?

JOKO: Sokak herkesin malı.

BAVASTRO: Beni gammazlamanı istemiyorum. Bir hanımla başbaşa bulunuyorum, şu anda.

JOKO: Baş başaymış! Güleyim bari. Bir masayla şamdanlar eksik! Bana bak Bavastro, seninle ilgilendiğimi sanıyorsan yanılıyorsun. Umurumda bile değilsin!

BAVASTRO: Biliyorum, biliyorum. Benimle değil, onunla (Wanda'yı ima eder) ilgileniyorsun! Bana sırılsıklam âşık diye kıskanıyorsun.

JOKO: Wanda sana âşık mı? İşte bu yeni bir haber.

BAVASTRO: (Yorgun ve soluk soluğa) Belki... senin için yeni haber... Bizim için değil... Benden çocuk bekliyor... Evleneceğiz. (Joko katıla katıla güler) Gülünç bir yan göremiyorum bunda. Çekemiyorsun değil mi? Üstelik yorgunluktan ölmek üzeresin.

JOKO: Asıl sen nefes nefese kalmışsın! Haydi, itiraf et!

BAVASTRO: Ben nefes nefese değilim. Asıl senin dalağın patlayacak yorgunluktan!

JOKO: Zavallı Bavastro, şuracıkta yıkılıp gidecek gibisin!

BAVASTRO: Nah, şuradaki park levhasını görüyor musun? Oraya senden önce varacağıma bahse girerim.

SİR BARNETT: Kazanana yirmi altın lira vereceğim!

WANDA: Ben otuz veriyorum.

(Joko ve Bavastro koşmaya başlar. Fakat Joko, Sir Barnett'in tüm yüreklendirmesine karşın, direğe bir metre kala yıkılır ve kendini kaybeder. Bir süre sonra Joko kaldırımın üstünde yavaş yavaş kendine gelir. Sir Barnett hâlâ sırtındadır.)

SIR BARNETT: Ayıldınız mı?

JOKO: Bir acı saplandı ansızın, düşmüşüm. Niye buradayız biz? Siz gitmediniz mi?

SIR BARNETT: Keyfimden kalmadım herhalde. Haydi, geri götür beni.

JOKO: Niye beni bırakmadınız?

SIR BARNETT: Bacağım göğsünüzün altına sıkıştı. Beni kaldırın lütfen.

JOKO: Sizin kalkmanız daha kolay!

SIR BARNETT: Birbirimize... Yapıştık biz.

JOKO: Nasıl yapıştık? Neler saçmalıyorsunuz? Bırakın omuzlarımı!

SIR BARNETT: Bırakamıyorum. Çok çabaladım, bütün gücümle çektim, hiçbir işe yaramadı. Sanki kırmızı bir zamk, ceketinizle kazağımı birbirine yapıştırmış. Ayırmaya çalışınca çok acıtıyor!
JOKO: Korkunç bir şey bu!

SIR BARNETT: Korkunç morkunç, bir şeyler yapmalıyız. Burada böyle kalamayız. Ayağa kalkabilecek misiniz?

JOKO: Feci bir acı hissediyorum. Gövdemin dışında. Sizinle kendi aramda. Sir Barnett, sahiden yapıştık mı biz?

SIR BARNETT: Galiba öyle oldu. İlk kez başıma geliyor.

JOKO: Doktora gitmek gerek. Herhalde bir hastalık bu. Hiçbir zaman eskisi gibi olamayacağım.

SIR BARNETT: Mutlaka bir çaresi vardır. Doktor Fersen'i getirtiriz. Büyük bir bilgindir o. Bizi mutlaka iyileştirir. Concordia Oteline kadar gidebilir misiniz?

JOKO: Sanmıyorum. Çok bitkinim.

SIR BARNETT: Bu kötü haber işte. Barınacak bir yer bulmalıyız.

JOKO: Hemen şuracıkta oturuyorum. Oraya gideli

10. BÖLÜM
(Joko'nun Evi)

ANLATICI: Joko ne yapacağını bilemez, sırtında taşırken birilerini kendinden bir şeyler yitirir. Ama geç farkına varır, insan insan olmaktan uzaklaşır.

(Joko, sırtında Sir Barnett'le içeri girer, odasında yatağa yıkılır.)

SIR BARNETT: Hey, yavaş ol!

JOKO: Susun lütfen!

AMİCA: Girebilir miyim?

JOKO: Evet, evet.

AMİCA: (İçeri girer) Kim bu?

JOKO: Bir kongreci.

SIR BARNETT: Kim bu?

JOKO: Kız kardeşim Amica.

SIR BARNETT: Ona güvenebilir miyiz?

JOKO: Evet, elbette.

DR. FERSEN: Onu Concordia Oteline gönder. Doktor Fersen'i alıp gelsin. Söyle çabuk olsun. Burada daha fazla kalmaya niyetim yok.

JOKO: Haydi Amica, acele et.

ANLATICI: Bilgi ve bilinç ister yaşamak. Fazla para ve hırs insanda oldukça, insan insan olmaktan uzaklaşır olur öteki. Joko'nun kanına girdiler bir kere yaratıklar. Artık her zamanki gibi fazlasını istiyorlar Joko'dan.

(Amica, Concordia Oteline gider. Dr. Fersen'i sırtında taşıyarak getirir.)

DR. FERSEN: Evet, hastalarımıza bakalım bir. Aslında çok tuhaf bir vak'a bu. Neler hissediyorsunuz?

JOKO: Bir yorgunluk duygusu var içimde.

SIR BARNETT: Bende rahatlık ve konfor...

DR. FERSEN: Acımıyor mu?

JOKO: Yalnızca ayrılmaya çalıştığımız zaman.

DR. FERSEN: Elimi belden aşağınıza sokacağım. (Bu sözleri söylerken, dediğini yapar ve birden hareketsiz kalır.)

JOKO: Ee?

DR. FERSEN: Ben, ben... Elimi geri çekemiyorum.

JOKO: Delirdiniz mi siz? Çekin elinizi oradan!

DR. FERSEN: Yapamıyorum, inanın! Çekiyorum, çekiyorum, gelmiyor! Aaah! (Acıdan bağırır.)

ANNE: (Kapının ardından) Beni mi çağırdın yavrum?

JOKO: Hayır, anne. Bir şey yok.

ANNE: Bana ihtiyacın olursa, seslen e mi? Bugün su deposuna gitmiyor musun?

JOKO: Hayır. Tadilat var. Kapattılar.

DR. FERSEN: Son çare, ameliyat. Ama hayatımıza mal olabilir. Dolayısıyla hemen karar vermeyelim. Önce Profesör Krank'ı çağırıp görüşünü alalım. Çok ünlü bir bilim adamıdır.

(Sir Barnett, Krank'a verilecek bir mektup yazar ve Amica'ya verir. Bir süre sonra Amica'nın sırtında Krank gelir.)

PROF. KRANK: Sör William Barnett! Doktor Fersen! Bu viranede ne arıyorsunuz? (Prof. Krank Sir Barnett'in elini sıkar, ayrılamazlar) Olur şey değil! Beni tuzağa düşürdünüz! Bırakın elimi, bırakın diyorum! Bir dakika daha kalamam burada!

(Wanda, Pan Ton, Pozzı ve Gunar Ader eve gelirler.)

WANDA: (Kapının ardından) İyi günler hanımefendi. Joko evde mi?

ANNE: Evet, evde. Buyurun girin.
(Girerler.)

WANDA: Neler oluyor? Otelde elime bu adresi verdiler. Niye elimi sıkmıyorsunuz? (Uyarmaya zaman kalmadan tüm kongreciler birbirine yapışır) Ah! Yapıştık galiba!

PROF. KRANK: Senin yüzünden bu hale geldik. Bu korkunç hastalığı senin gövden salgılıyor. Tek bir koyunun uyuzu, tüm sürüye bulaşır. Her dokunduğunu kirletiyorsun, soluduğun havayı pisliyorsun. Temizlik kurallarına bir küfürsün sen! Tedavi olmak istemedin, çünkü hastalığın pisliğinde yaşamaktan hoşlanıyordun. Seni ortadan kaldıracak kişi, insanlığa hizmet etmiş olur!

JOKO: Ama doktor bana, hastalığımın önemli olmadığını söylemişti.

PROF. KRANK: Elbette söyler, umurunda mı doktorun? Ama senin iğrenç gövdene yapışıp kalan bizler için durum aynı değil.

JOKO: Size yapışmayı ben istemedim!

PAN TON: Bok herif, rahat duracak mısın sen? Bize bu iğrenç hastalığı bulaştırdığın yetmedi mi?

(Joko'yu boğmaya çalışır.)

JOKO: Bırakın beni, burası benim evim, bırakın beni!

PAN TON: Demek senin evin burası, şimdi gününü görürsün, it oğlu it!

JOKO: Benimle böyle konuşamazsınız. Özgür bir insanım ben. Sizin esiriniz değilim. (Kongreciler, Joko'yu dövmeye başlarlar) N'olur vurmayın! (Sille tokatlar çoğalır.) Protesto ediyorum!

DR. FERSEN: Haydi, haydi, önemli bir şey yok. Aklınız yerinde değil. Aslında kimse sana kötülük yapmak istemiyor. Durum hiçbirimiz için iç açıcı değil. Hepimiz aynı teknedeyiz. Dövüşmek bir çözüm değil. Hepimiz olgun, uygar kişileriz, lütfen vahşileşmeyelim. Bütün delegasyonumuz adına sizden özür diliyorum. Kabul etmenizi rica ederim.

JOKO: Vurdu ama bana, vurdu o!

DR. FERSEN: Bu üzücü olayı aydınlatmak için elimden geleni yapacağım, size söz veriyorum. Bir soruşturma komisyonu kuracağız hemen.

JOKO: Soruşturma mı? Niye soruşturuyorsunuz ki, size bana vurduklarını söylüyorum.
PAN TON: (Joko'ya vurmaya devam ederek) Yalan söylüyor! Bu herifi dinlemeyin sayın profesör. Sana iftira etmek neymiş şimdi göstereceğim ben, bok çukuru, yalancı!

DR. FERSEN: Beyler, sakin olan lütfen! Joko, zavallı dostum, biraz mantıklı olun lütfen. Eğer bir suçlu varsa, mutlaka cezalandırılacaktır.

JOKO: Artık dövülmek istemiyorum.

DR. FERSEN: Sizi dövmek kimin umurunda. Biz yemeği tercih ediyoruz. Dostlarını neşelendirmenin birinci koşulu, onlara güzel bir yemek ikram etmektir.

PAN TON: (Joko'nun ensesini sıkarak) Öyle değil mi Joko?

PROF. KRANK: (Joko'nun kolunu burarak) Öyle değil mi Joko?

JOKO: (Bağırarak) Öyle, evet, öyle!

HEPSİ BİRDEN: Hah, şöyle!

11. BÖLÜM
(Joko Ev)

(Amica yiyecek getirir. Kongreciler vahşice tıkınırlar.)

JOKO: Tanrım, ne olacağım ben?

SIR BARNETT: Haydi canım, o kadar da uzatmayın. Durumun sıkıcı olduğu kesin, ancak umutsuz değil. Hatta komik bir yanı var diyebilirim.

GUNNAR ADER: Doğru valla! Çok komik bir durum. Benim gülesim geliyor şahsen. (Birden kıvranmaya başlar) Ay, karnım, ay, ay, ay!

JOKO: Çok yediğiniz için karnınız ağrıyor.

GUNNAR ADER : Bana baksana sen, yeni bir dayak mı istiyorsun? Al sana, pis sürüngen!

(Gunnar Ader, Joko'nun üstüne kusar.)

POZZI: (Gunnar Ader'e) Karnınız ağrıdı diye ölecek değilsiniz ya, bizim canımızı acıtmayın bari, rahat durun. Üstelik leş gibi kokuyorsunuz, sizi temizlemek gerek. (Birbirlerine yapışık olarak lavaboya doğru yürürken, grup dengesini kaybederek yere yuvarlanır, Joko en altta kalır.)

JOKO: Bırakın beni, boğuluyorum! Yaralandım.

PROF. KRANK: (Ağlayan Wanda'ya bakarak) Gördün mü yaptığını, alçak, vicdansız herif, kızcağızı ağlatmaya utanmıyor musun?

JOKO: Çekilin üstümden, rahat bırakın beni!

WANDA: Hamile halime bakmadan canımı acıttı bu adam!

POZZI: (Joko 'ya) Bir zamanlar sevdiğin bir kadına nasıl olup da böyle acımasız davranabiliyorsun? Şu kadarcık insanlık da mı yok senin yüreğinde?

PAN TON: (Joko 'ya vurarak) Hele bir daha kabalık et, ağzını burnunu kıracağım senin, leş kargası! Benim önümde kadınlara saygısızlık yapılmaz, anladın mı sülük? Pis herif, alçak seni...

DR. FERSEN: Sakin olalım, ağır olun beyler, sinirlenmeyelim. Bir daha yapmayacak, değil mi Joko? Bundan böyle sorumlu, olgun ve uygarca davranacaksınız değil mi?

JOKO: Canımı acıtmayın. Yoksa karışmam.

DR. FERSEN: Yine mi aynı terane? Oysa suçlu cezalandırılacak, söz verdim size. Yetmiyor mu? Hâlâ kin duyguları güdüyorsunuz. Cık, cık, çok ayıp.

WANDA: Benim... Tuvaletim geldi.

DR. FERSEN: Elbette sayın bayan. Burada hepimiz centilmen erkekleriz. Şöyle buyurun.

(Hepsi birden, Wanda'yı lavaboya yaklaştıran bir hareket yaparlar.)

WANDA: Utanmaz adam, beni dikizliyorsun!

JOKO: Hayır, yanılıyorsunuz. Gözlerimi kapatmıştım.

WANDA: Seni bakarken yakaladım, gözlerin bal gibi açıktı. Hamile bir kadını işerken seyretmek pis arzularını mı kamçılıyor, aşağılık herif?

GUNNAR ADER: Sana ihtar etmiştim, bok soyu! Şimdi hak ettiğin dayağı yiyeceksin! Al sana, Al sana! (Joko'ya sille tokat girişir) Bu seni yola getirir işte. İğrenç herif, sana bakınca kusacağım geliyor.

SIR BARNETT: Özür dileyin bayım!

JOKO: Özür dilerim!

SIR BARNETT: Yetmez! Diz çöküp özür dileyin!

JOKO: Özür dilerim bayım.

SIR BARNETT: Vurun şuna, vurun! Ağzını burnunu kırın.
DR. FERSEN: Adı neydi yahu?

POZZI: Joko. Köpek adı gibi.

GUNNAR ADER: Mesleği ne?

DR. FERSEN: Bay Borota'nın su deposunda çalışıyor.

PROF. KRANK: Yetenekleri dahilinde istihdam ediliyor tabii. Yani işçi olarak. Personel şefiyle konuştum. Baptista diye biri, bugün yarın atılacakmış.

WANDA: Salağın tekidir zaten. Bana anlattıklarını bir duysanız!

POZZI: Mahzeni muhasebe bürosu, yalanı yılan sanıyor.

SIR BARNETT: Tavukgöğsü yiyor, tatlıydı diyor.

JOKO: Yalan!

DR. FERSEN: Yalanmış! Söyleyin bakalım öyleyse, "kruvaze" ne demek?

JOKO: Önü üst üste binerek kapanan ceket.

GUNNAR ADER : Aptal herif, savaş gemisine ceket diyor. Gerçekten kara cahilsin sen!

JOKO: Asıl cahil sizlersiniz! Kruvaze cekettir, savaş gemisine kruvazör denir. Benim sözlüğüm var!

(Pan ton, Joko'nun elindeki sözlüğü kapar, birkaç sayfayı yırtar.)

PAN TON: (Okuyarak) Kruvaze: Savaş gemisi. İşte gördün mü? Yine yanılmışın!

JOKO: Nerede öyle yazıyor, gösterin.

PAN TON: Boka bak, boka! Yine kaşınıyorsun sen anlaşılan. Sözlükte ne varsa onu okuduk, yalan mı söylüyoruz?

JOKO: Hayır, hayır. Öyle demek istememiştim... Emindim ki...

POZZI: Emindim, denmez. Kepindim, denir budala!

JOKO: Öğrendiğim bazı şeylerden emindim. (Şakağına bir yumruk yer) Kepindim, demek istiyorum.

DR. FERSEN: Görüyor musunuz Wanda? Aslında dostumuz çabuk öğreniyor! (Joko ağlamaktadır.)

JOKO: Bir haftadır yapışık yaşıyoruz, ayırmak için hiçbir şey denemediniz!

DR FERSEN: Doğru. Durumunuz çok vahim, müdahale etmekte tereddüt ediyorum. Bu süre içinde epeyce düşündüm ve bir teori geliştirdim. Ancak şimdi pratiğe geçirmek gerekiyor.

JOKO: Ameliyat mı yapacaksınız?

DR. FERSEN: Arzu buyurursanız derhal! Ama bana güvenmeniz gerek.

JOKO: Söz, güveneceğim, Doktor Fersen.

DR. FERSEN: Öyleyse şurdan malzemelerimi verin bana. Üstelik kanı daha kolay temizleriz. Pekâlâ. Başlıyoruz. Kendinizi gevşek bırakın. Acı çekiyor musunuz şu anda?
JOKO: Hayır.

DR. FERSEN: Bu durumu düzelteceğiz. Size bir iğne yapacağım. (Kafasına bir iğne saplar) Ya şimdi, acıyor mu?

JOKO: Ay, ay, ay!

DR. FERSEN: İşte bu iyiye işaret. Vücudunuz antikor üretsin diye iç benliğinizi uyandırmalıyız. Şimdi acıyor mu?

JOKO: Hayır, kafam uyuştu.

DR. FERSEN: Hımm, komplikasyon var demek ki. Karşı saldırıya geçeceğiz. Tırnak törpüsü! (Wanda bir tırnak törpüsü verir. Ameliyat başlar) Tırnak törpüsü... Cımbız... Et bıçağı... Rende... Çatal... Acıyor mu Joko?

JOKO: ……

(Fersen ve tüm Kongreciler, birlik olup Joko'nun gövdesini açar, tüm organlarını dışarı çıkarırlar)

DR. FERSEN: Bu daha bir şey değil.

(Ameliyat biter, Joko kan revan içinde bir et yığınıdır.)

12. BÖLÜM
(Joko Ev)

(Joko yerde, sargılar içinde kendine gelir. Ağlamaya başlar. Tam bu sırada Amica girer.)

JOKO: (Birden sıçrayarak) Kaç, Amica, kaç!

(Kongreciler tehditkâr bir tavırla Amica'ya ilerlemeye başlarlar. Kongreciler, Amica'nın çevresini sarar.)

DR. FERSEN: Ay bu kocaman kız olmuş!
WANDA: Pek de güzel şey! Gel bakayım sen buraya!

PROF. KRANK: Ağabeyine hiç benzemiyor.

JOKO: Niçin kaçmadın Amica!

DR. FERSEN: Niye korkuyorsunuz ki! Vahşi değiliz herhalde. Bu güzel çocukla birazcık konuşmak istiyoruz. Adın ne senin yavrum?
AMICA: Amica...

(Amica, Kongrecilerin vücut yığını altında kaybolur.)

JOKO: Orda mısın Amica, orda mısın? Cevap ver bana? Niçin cevap vermiyorsun, Amica?

(Kongrecilerin arasında Amica'nın kafasını görür, ancak bu kesik bir baştır.)

WANDA: Dilini ben yiyeceğim!

JOKO: Amica!! Anne!!

DR. FERSEN: (Amica’nın cesedini parçalayarak.) Cık, cık, cık! Annenizi çağırmak doğrusu size yakışmıyor, Joko! Çocuk olmayın. Zor anları artık tek başınıza aşacak yaştasınız!

JOKO: Niçin bu kadar gaddarsınız? Neden zevk alıyorsunuz, öldürmek, eziyet etmek, alçaltmaktan? Sizden nefret ediyorum, nefret ediyorum!

PROF. KRANK: Aman da şu masuma bakın! Bizim bahşişleri cebine indirirken, hiç ahlak dersleri vermeyi düşünmüyordu. Üstelik hastalığı bize kendisinin geçirdiğini de unuttu!

POZZI: Bencilin teki.

GUNNAR ADER: Yüreksiz, iki yüzlü

PROF. KRANK: Yalancı, hırsız.

WANDA: Tembel, bayağı

DR. FERSEN: Pisboğaz... Bir de bize ahlak dersi veriyor.

POZZI: Ananı çağır da, kemiklerini kırayım!

SIR BARNETT: Sıkıysa babanı çağır.

GUNNAR ADER: Babası bitli piçin teki.

PAN TON: İtlaf kaçkını bir it!

DR. FERSEN: Bu kadar da yüklenmeyelim. Bir köstebekle maymunun birleşmesinden doğdu diye, suç onun değil!

JOKO: Anne, anneciğim!

WANDA: Orospu eskisi! Gel de karnından çıkanı topla!

PROF. KRANK: (Kopuk bir bacak ve kolla oynayarak) Gel de birleştir ailenin eklemlerini!

13. BÖLÜM

JOKO: Korkunç şeyler oldu anne. Amica öldü, anneciğim. Ben de yaralıyım, insanları sırtımda taşımıştım. Onun için çok para kazanıyordum. Kötü bir şey yaptığımı bilmiyordum, iyi para veriyorlardı. Şimdi yapışıp kaldım onlara. Beni dövüyorlar, hakaret ediyorlar, sana da küfrediyorlar. Ah, anneciğim, nasıl mutsuzum!

ANNE: (Kapının ardından) Kızım öldü mü? Biliyordum, biliyordum! Hırsız ve katil onlar. Niye doğruyu söylemedin bana? Niye gerçeği gizledin? Bak ne hale düştün şimdi.

JOKO: Amica öldü, diyorum, anne!

ANNE: Evet, çok kötü bir haber bu. Ana yüreğim sızlıyor. Yine de metin olacağım. Ama sen hayattasın yavrum, seni asla bırakmayacağım. Dayan Joko, geliyorum! (Kapı açılır, anne elinde bir satırla girer. Kongrecilerin çığlıkları arasında hepsini doğramaya başlar. Joko'nun başucunda) Joko! Joko! ... Nasılsın yavrum?

JOKO: Canım acıyor... (Uyku halinde, elinin üstünü sıvazlar, sonra yatağı yoklar. Birdenbire uyanır) Gittiler mi? Gittiler mi?

ANNE: (Sakin bir tavırla) Evet. Öldüler. (Joko'yu kucaklayarak) Gidip bir köpüklü getireyim, kutlayalım bunu! (Anne çıkar.)

FERSEN'İN SESİ: Sarhoş karı, kafayı çekmek için hiç fırsat kaçırmıyor.

JOKO: Ne?

POZZI'NIN SESİ: Köpüklü de boğulsun, pis bunak!

JOKO: Neredesiniz? Kim konuşuyor?

WANDA'NIN SESİ: Ceee Joko! Bil bakalım neredeyiz, sevgili şişkom benim?

PAN TON'UN SESİ: Bizden bu kadar kolay mı kurtulacağını sanıyordun yoksa?

JOKO: (Yatağın altına bakar) Nereye saklandınız? Yoksa hayalet misiniz?

PROF. KRANK'IN SESİ: Hayaletmişiz! Şu cahile bak, hayaletlere inanıyor şimdi!

FERSEN'İN SESİ: Sol eline bak Joko!

JOKO: Sol elim mi? Nesi var sol elimin?

FERSEN'İN SESİ: Sana nazik olman için tokat atacak, Sayın Bay Doktor Fersen demeyi öğretecek!

(Joko'nun eli, kendi suratına bir tokat atar.)

SIR BARNETT'İN SESİ: Joko'nun ayakları! Kalkın!

(Joko'nun ayakları havaya kalkar.)

JOKO: Hayır!!!

WANDA'NIN SESİ: Beni arzu et, sevgilim! Etme! Et! Etme! Et!

JOKO: Olamaz, içime mi?..

(Başını ellerinin arasına alır.)

SIR BARNETT'İN SESİ: İçine girdik ya! Senin sefil iskeletindeyiz!

WANDA'NIN SESİ: Zavallı sevgilim, ruhunun en derinliklerinde hem de!

PROF. KRANK'IN SESİ: Tüm Kongreciler adına, vücudunu teslim alıyorum Joko! Otelimiz Concordia, bundan sonra sen olacaksın!

KONGRECİLERİN SESLERİ: Doğum günün kutlu olsun Joko!